

Žaloba proti Vatikánskej cirkvi

Verwaltungsgericht
-Správny súd
Freiburg
Habsburger Straße 103
79104 Freiburg

Odoslané vopred faxom:
0761/7080888

21. September 2009
s-h-h

Ž A L O B A

vo veci

- 1) *Dieter Potzel*
- 2) *Dr. Peter Thurneysen*
- 3) *Matthias Holzbauer*
- 4) *Alfred Schulte*
- 5) *Dr. Gert-Joachim Hetzel*
- 6) *Dr. Christian Sailer*

všetci **Max-Braun-Straße 2, 97828 Marktheidenfeld**

- Žalobcovia-

Právny zástupca: RAe Dr. Christian Sailer
a
Dr. Gert-Joachim Hetzel,
Max-Braun-Straße 2, 97828
Marktheidenfeld

proti

**Arcibiskupstvu/diecéze Freiburg, zastupovanej
arcibiskupom Dr. Robertom Zollitschom,**

Schoferstraße 2, 79098 Freiburg

- Obžalovaná -

kvôli ukončeniu

v mene a v plnej moci menovaných žalobcov (**Príloha 1**) podávame týmto proti arcibiskupstvu/diecéze Freiburg

Ž A L O B U

a žiadame, aby bolo uznané nasledovné:

- I. Obžalovanej sa zakazuje, aby sa nazývala „kresťanskou“.
- II. Obžalovaná nesie náklady právneho sporu.
- III. Rozsudok je v Ziff.II predbežne vykonateľný.

O d ô v o d n e n i e

I. Predmet súdneho konania

Žalobcovia žiadajú,

aby sa obžalovaná strana viac nenazývala „kresťanskou“. Nech sa ďalej nazýva katolíckou a nech ďalej:

- násilne nútene verbuje svojich členov (cestou krstu kojencov),
- ospravedlňuje vojny,
- drží svoj majetok získaný z podstatnej časti násilne,
- hrozí ľuďom trestajúcim Bohom,
- vyzýva k netolerancii,
- je nepriateľská k ženám a
- schvaľuje týranie zvierat,

ale nemá sa nazývať „kresťanskou“.

Milióny ľudí na celom svete vystúpilo z inštitucionálnych cirkevných koncernov. Mnohí z nich sa úprimne usilujú žiť tak, ako to učil a žil ako vzor Ježiš Nazaretský. Spoznali, že to, čo učia a konajú inštitucionálne cirkevné koncerny, predovšetkým katolícka cirkev, nemá nič spoločné s učením Ježiša, toho Krista.

Mnohí slobodní kresťania, ktorí boli do tejto inštitúcie bez opýtania začlenení ako kojenci, sa pokúsili oslobodiť z tejto nekresťanskej organizácie a požadovali vymazanie svojho mena z krstného listu. Toto je kategoricky odmietané katolíckou cirkvou - rovnako aj evanjelicko-luteránskou cirkvou - s tvrdením, že sa pri krste jedná o proces, ktorý sa nedá späťne anulovať.

Katolícky kardinál Antonio Maria Rouco vysvetlil v katolíckej spravodajskej službe KATH.NET dňa 13. júla 2004, krst platí navždy a večne, „je to časť našej DNS“.

Tento výrok zdôrazňuje názorne postoj katolíckej cirkvi, ako je to zapísané aj v katolíckych výrokoch o jej učení.

Kristus povedal, a tak to pôvodne stojí aj v bibliách cirkví: „Najskôr učte, a len potom krstite“. Cirkev naproti tomu zaviedla nútený krst kojencov a uplatňuje túto prax až dodnes. Táto manipulácia nedospelých detí - začlenenie do inštitúcie na celú večnosť, so známymi zničujúcimi duševnými následkami, ako ekleziogénne neurózy, alebo ešte horšie, doživotné traumatizovanie prostredníctvom zločincov - przniteľov detí, je v jadre nekresťanská a je zosmiešňovaním Ježiša, toho Krista.

Odmietanie cirkvi vzdať sa nároku na tých, ktorí z nej vystúpili a pustiť ich z jej jarma zajatia, podnietilo slobodných kresťanov, ktorí na celom svete nasledujú Krista Reči na hore, ku ktorým sa hlásia aj žalobcovia, aby sa zaoberali katolicizmom ešte intenzívnejšie. Obrovská plnosť skutočností, ktoré pritom vyšli na denné svetlo dokazuje, že katolícka cirkev sa nevysmieva predikátu „kresťanský“ len núteným krstom, ale celým svojím učením a celou svojou históriou.

Žalobcovia preto vyzvali 27 biskupov katolíckych diecéz v Nemecku dňa 19.8.2009, aby sa viac nenazývali „kresťanskými“ a žiadali, aby to žalobcom prisľúbili písomne do 20.9.2009.

Za uplynulých 30 rokov ponúkol Kristov Boží Duch skrze Prorocké slovo vodcom katolíckej inštitúcie opakovane dialóg. Kňazi všetky Jeho slová „hodili do vetra“ a neuznali Ho hodného žiadnej odpovede. A presne tak reagovali biskupi tentokrát, čím prinútili žalobcov uplatniť nárok na súdnu pomoc. Žalobcovia konajú v danom prípade voči diecéze, predsedovi Nemeckej konferencie biskupov.

Dôvody pre svoju žiadosť vyjadrili žalobcovia v písomnej výzve z 19.8.2009 nasledovne: Počujte, vy biskupi!

Hra sa skončila!

Prestaňte sa nazývať „kresťanskými“!

Celé storočia vodil cirkevný koncern, na ktorého čele vy všetci stojíte, ľudí za nos a mali ste ich za bláznov, aby ste ľud nábožensky zotročovali a mohli ho ďalej vydierať tak, že naďalej poslušne platí svoje cirkevné dane. Avšak je to stále viac a viac zjavné: Inštitúcia, na ktorej čele stojíte síce mala v ústach meno Ježiša, toho Krista – tak, ako keby zákonne nastúpila Jeho dedičstvo. Ale v skutočnosti ste Jeho dedičstvo rozšliapali, zosmiešňovali ste Ho a vysmievali ste sa Mu ako na bežiacom páse vašim učením – a navyiac, vašimi skutkami, a to robíte dodnes. Denne znovu a znovu pribíjate Ježiša, toho Krista, na kríž, pretože robíte opak toho, čo chcel ON. A potom Ho vlečiete, napriek tomu, že vstal z mŕtvych, ako mŕtveho muža na kríži v triumfálnom sprievode ulicami ako trofej, ktorú ste zniesli zo sveta. Čo iné robí

inštitúcia, ktorú zastupujete, okrem toho, že kradne duchovné dedičstvo, podvádza, a robí duchovný nálepkový podvod? A k tomu pokrytectvo, lebo vy sa zdobíte menom, ktoré vám neprislúcha, pretože ste očividne zradili skutočné učenie a eticko-morálny vzor Ježiša Nazaretského. Inak by minulosť vašej inštitúcie nebola až po okraj plná krvi a zločinov. A inak by ste sa prinajmenšom dnes správali aspoň tak, ako to ukázal Ježiš Nazaretský.

Avšak o tom nemôže byť reč, ako to nižšie dokladáme (pozri dokumentáciu v prílohe).

Ježiš učil: „Najskôr učte a potom krstite.“ Tým necháva On každému slobodnú vôľu. Vy, naproti tomu, lovíte dojčatá, naočkujete im od najútlejšieho detského veku komplexy viny, hrozíte pekelnými trestami a večným zatratením a vynucujete si tým poslušnosť a cirkevné dane. Dôsledkami sú nezriedka mnohé duševné choroby, ako napríklad ekleziogénne neurózy a zvrátenosti, ako pedofília a pod. Každá iná organizácia by preto bola už dávno zakázaná ako totalitná organizácia, kvôli znevažovaniu ústavy a porušovaniu ľudských práv.

Čo povedal Ježiš, keď vyhánal obchodníkov so živými obetnými zvieratami z chrámu v Jeruzaleme? „Môj dom má byť domom modlitby pre všetky národy! Vy ste ale z neho urobili brloh lúpežníkov!“ (Mk 11,17)

Žiaden strach: V žiadnom prípade vás nechceme vyhnat' z vašich nádherných brlohov a palácov. Môžete tam kľudne zostať a veriť, v čo chcete – lebo žiadna viera sa nedá dokázať ani zakázať. Môžete si aj naďalej nechať platiť od tých, ktorí vaše ceremónie a obrady pochádzajúce z pohanstva považujú za dobré, ktorí chcú naďalej uctievať kosti mŕtvych a sochy údajných „svätých“.

**Nazývajte sa katolíckymi, to vám nikto neodopiera!
My chceme len jedno: Nenazývajte sa viac „kresťanskými“!**

Lebo džbán chodí tak dlho po vodu, kým sa nerozbije. A to, čo ste počas stáročí až do dnes urobili z pôvodného čistého učenia Ježiša Nazaretského, to spôsobuje čisté rozhorčenie u tých, ktorí vo svojich životoch berú vážne Ježiša, toho Krista, a Jeho učenie, Reč na hore, aby ho krok po kroku uskutočňovali.

Je toho dosť! Lebo – áno, ešte existujú nasledovníci Ježiša, toho Krista, ktorí ešte svoj mozog nenechali zahmlieť litániami a pobožnými výrokmi, ktorí si ešte vedia spočítať, koľko je dva a dva a vo svojich srdciach dokážu rozlišovať dobré od zlého, tak ako nás to učil Ježiš Nazaretský. Tí, ktorí s jasnou hlavou ešte dokážu pochopiť, čo mal na mysli veľký učiteľ ľudstva Ježiš, ten Kristus, keď povedal: „Nezhromažďujte si poklady, ktoré žerú mole a hrdza!“ „Kto mečom bojuje, ten mečom zahynie!“ „Najskôr učte a potom krstite!“ „Kto jedno z týchto malých detí, ktoré vo Mňa veria, zvedie k zlému, pre toho by bolo lepšie, keby sa s mlynským kameňom okolo krku hodil do mora.“ „Nenechajte sa nazývať otcom!“ „Len jeden je svätý, váš Otec v Nebesiach.“

Je tak ťažké rozumieť týmto vetám? A predsa to vaša inštitúcia dokázala, práve v mene Ježiša, toho Krista, prehrešiť sa voči každému z týchto tu uvedených viet a priniesť ľudstvu nekonečné utrpenie, moria slz a krvi – a potom si za to ešte aj nechať zaplatiť! Od tejto zločineckej minulosti sa dodnes vaša inštitúcia skutočne nedištancovala. Aj napriek tomu, že Karlheinz Deschner, jeden z najvýznamnejších kritizujúcich osobností našich dní, po

dlhoročnom štúdiu cirkevných dejín došiel k záveru:

"Po intenzívnom zaoberaní sa dejinami kresťanstva nepoznám v antike, v stredoveku a v novoveku, vrátane, a výnimočne 20. storočia, žiadnu organizáciu na svete, ktorá by bola zároveň tak dlho, tak postupne a tak ohavne zaťažená zločinmi, ako kresťanská cirkev, osobitne rímsko-katolícka cirkev." (Urazená cirkev, str.. 42 f. v nem. orig.)

Je toho dost! Je čas, aby bolo konečne rehabilitované meno Ježiša, toho Krista, najväčšieho Božieho proroka všetkých čias, ktorý sa na kríži stal naším Spasiteľom, ktorý vstal z mŕtvych a príde znovu v Duchu, ktorého Vy ale ešte stále držíte pribitého na kríži.

Napriek všetkým prenasledovaniam počas celých dejín, napriek inkvizícii a vyvraždeniu všetkých „kacírskech hnutí“, aj napriek „modernej“ inkvizícii dnešných dní – my sme tu znovu! Prišli sme, aby sme rehabilitovali Ježiša, toho Krista. Sme slobodní kresťania, ktorí kráčajú v stopách slobodného mysliteľa, Ježiša Nazaretského. Tí, ktorí nepovažujú Jeho Reč na hore za utópiu, ale za jedinú realistickú šancu, ktorá ľudstvu dnes ešte zostáva. A **pretože** nám Ježiš, ten Kristus, leží na srdci, **pretože** je On naším nebeským priateľom a našim božským bratom, Spasiteľ všetkých ľudí a duší, nestrpíme viac, aby sa Jeho meno naďalej ustavične zneužívalo vami a vašim inštitucionálnym učením na niečo úplne iné. Preto:

- Užívajte si kludne ďalej vaše bohatstvo z milodarov, hromadte si ďalej vaše akcie, podiely vo finančných fondoch a nehnuteľnostiach vášho cirkevného koncernu, zatiaľ čo viac ako miliarda ľudí hladuje – ale prosím, nenazývajte sa potom viac „kresťanskými“!
- Nechajte sa naďalej každý rok vykrmovať miliardovými platbami daňovníkov, štátnymi subvenciami pre všetko a každého, vrátane vašich biskupských platov, zatiaľ čo je milióny ľudí v národe nezamestnaných a trpia chudobou, dokiaľ to len daňovníci dovoľia a Vám prislúchajúci politici vo vláde pripustia – ale nenazývajte sa potom viac „kresťanskými“!
- Rozširujte si kludne naďalej „sociálnu - rozprávku“ o tom, že by sa nemecký sociálny systém zrútil, keby nebolo cirkvi, pričom sú predsa celé verejné cirkevné sociálne zariadenia takmer stopercentne platené štátom a užívateľmi v týchto zariadeniach. Ale nenazývajte sa potom „kresťanskými“ – lebo k tomu by patrilo, aby bolo dodržiavané ôsme prikázanie.
- Ospravedlňujte naďalej vojny a vojnové nasadenia a presvedčajte ďalej nové vdovy vojakov, že to má byť vôľa Božia „obraňovať Nemecko na Hindukuše“ – ale nenazývajte sa viac „kresťanskými“!
- Očkujte ďalej veriacim, že existuje „večné peklo“ a „trestajúci Boh“, uvrhujte ich tým do duševných ťažkostí a vzdŕajte ich tak od nášho nebeského Otca, ktorý je jedine láska – ale nazývajte sa potom „katolíckymi“, avšak nie „kresťanskými“!
- Tvrdte kludne naďalej vo svojich zbierkach dogiem, že „nikto mimo katolíckej cirkvi, ani pohan ani žid ani neveriaci“, nemôže mať účasť na večnom živote, ale prepadne „večnému ohňu, ... kto je pripravený pre diabla a jeho anjelov“ (Neuner/Roos, okrajové číslo 381 v nem. vyd.). To je Vaša procesia a Vaše katolícke gesto hrozby, nie je to však kresťanské.
- Diskriminujte naďalej ženy, kým vám to ony dovoľia – ale nenazývajte sa viac „kresťanskými“!

- Kryte naďalej przniteľov detí v radoch vašich klerikálov, presadzujte ich z jednej farnosti do druhej dovtedy, až raz konečne celé dediny a mestá vystúpia z cirkvi, pretože budú mať dosť a nebudú sa chcieť viac na to pozerat' – ale nenazývajte sa, prosím, viac „kresťanskými“!
- Uspokojte sa naďalej s tým, že mnohí členovia vašej cirkvi bez etiky, bez morálky, bez slušnosti, bez štýlu a bez dobrého správania vyčínajú v spoločnosti – ale neprípúšťajte to, aby sa títo potom nazývali „kresťanskými“!
- Šliapte naďalej učenie viery skutku, ktoré nám priniesol Ježiš, ten Kristus, („Kto toto Moje učenie počuje a koná, ten je rozumným mužom ...“); zvestujte naďalej váš pohanský systém dogiem, vaše sviatosti a obrady. Nazývajte sa naďalej „katolíckymi“, to vám nikto neupiera. Ale nenazývajte sa potom „kresťanskými“!
- Schvaľujte naďalej beštiálne ukrutnosti voči zvieratám, ktoré sa dnes vykonávajú v pokusných laboratóriách a v masovom chove - ale nenazývajte sa potom viac „kresťanskými“. Lebo Ježiš Nazaretský bol priateľom zvierat.

Je toho viac než dosť! My vám neupierame vašu vieru! Ale vyzývame vás, aby ste viac nepoužívali označenie „kresťanskí“. Ak nám toto nesľúbite do 20.9.2009, vyzveme proti tomuto bezprávnemu zneužitíu mena súdy, aby sme rehabilitovali Krista.

Keďže sa jedná o záležitosť verejného záujmu, dovoľíme si informovať o tejto veci aj verejnosť.

Vecné prednesenie tohto napomenutia týmto dávame za predmet predloženého procesu, rovnako ako aj priloženú dokumentáciu, ktorá má nasledovné znenie:

Dokumentácia

Katolícka cirkev sa viac nemá nazývať „kresťanskou“!

Čo by povedal Ježiš Nazaretský, keby dnes znovu prišiel na Zem a videl by, čo cirkev urobila z Jeho životného diela?

Vatikán – najväčší vojnový štváč

Ježiš, ten Kristus, učil lásku k nepriateľovi a život bez násilia: „Kto mečom bojuje, mečom zahynie“.

Pápež v Ríme, ako absolútny samovládca cirkevného štátu, viedol sám často vojny a zúčastňoval sa na občianskych vojnách. Pápeži stále znovu zosnovávali a podporovali vojny, áno celé národy poštvali proti sebe do vojny – tak ako Byzantcov proti východným Gótom, Frankov proti Langobardom, Normanov proti Štauferom a naopak.

Vatikán rozohnil v 17. storočí 30-ročnú vojnu v Nemecku a 1914 štvral vyslanec Vatikánu vo Viedni Habsburgovcov proti Srbom do Prvej svetovej vojny.

Krátko pred Druhou svetovou vojnou odkázal Pápež Pius XII. Hitlerovi, že sa „zdrží akéhokoľvek zatracovania Nemecka, ak bude viesť vojnu proti Poľsku.“ (Deschner, Storočie dejín spásy, Zväzok 2, S. 41 nem. vyd.) Katolícki poľní duchovní posielali vojakov do bitiek s „Božím požehnaním“ vždy na oboch stranách frontov. Vatikán podporoval všetkých fašisticky a pravicovo orientovaných diktátorov v Európe a v Latinskej Amerike. Katolícky

kardinál Frings žiadal ako prvý po Druhej svetovej vojne, aby bola Spolková republika opätovne vyzbrojená.

Katolícki duchovní sa rozhodujúco zúčastnili na genocíde chorvátskych fašistov na ortodoxných Srboch 1941-1943, na krvavých čistkách v Argentíne 1976-1983 a na genocíde Hutmov na Tutsioch v Ruande 1994.

Vedúci Jezuiti ospravedlňovali dokonca zavádzanie atómových zbraní a schválili tak zničenie celých národov.

Pápež Ján Pavol II. povedal počas vojny v Golskom zálive 1991: „Nie sme žiadni pacifisti“. A v roku 1995 vyzýval ku „spravodlivej vojne“ v Bosne. A terajší Pápež odmietol ako kardinál Ratzinger pacifizmus ako „nekresťanský“ niekoľko mesiacov pred jeho zvolením. Teda - odmieta Krista!

Vatikán dodnes ospravedlňuje vo svojom katechizme aj trest smrti.

Intolerantnosť namiesto lásky k blížnemu.

Ježiš vyzval všetkých ľudí k bratstvu a rešpektoval ich slobodnú vôľu.

Cirkev ale inak mysliacich stále znovu krvavo prenasledovala. Od Markionitov cez Katarov a Bohumilov až k Waldensom a Krstiteľom vyhubila všetky hnutia, ktoré nadväzovali na pôvodné kresťanstvo. Svojimi štvavými heslami zodpovedá za židovskú pohromu, zaviedla inkvizíciu a rozdúchala vieru v čarodejnice. Rozširovala cirkevné učenie ohňom a mečom a tým má na svedomí genocídu Indiánov a vyplienenie celého kontinentu. Aj dnes Vatikán prenasleduje náboženské menšiny.

Bohatstvom cirkvi sú krvavé peniaze

Ježiš žil jednoducho a učil, že človek nemá „zhromažďovať poklady, ktoré zožerú mole a hrdza“.

Cirkev nahromadila počas mnohých stáročí náramné bohatstvo tým, že drancovala obyvateľstvo, bez milosti vyberala cirkevný desiatok, obohatila sa na obetiach inkvizície a upaľovaní čarodejní, falšovala listiny, praktizovala duchovnú pretváрку dedičstva a zaistovala si daňové slobody a štátne subvencie, ktoré sú v mnohých krajinách dodnes platné. To „dobré“, čo cirkev robí vo svete, to nefinancuje zo svojho obrovského bohatstva, ale z darov veriacich a subvencií jednotlivých štátov.

Tieto subvencie činia- bez započítania cirkevnej dane a štátnych subvencií na verejno-sociálne zariadenia cirkvi - v Nemecku najmenej **14 miliárd Eur** priamych subvencií a daňových oslobodení za rok. Aj platy biskupov, vrátane celého „dvoranstva“, sú platené štátom, v tomto prípade danými Spolkovými krajinami.

Pápež a cirkev – zvestovatelia zlého

Ježiš učil Boha lásky, ktorý všetky Svoje deti rovnako miluje a urobí všetko, aby ich mal znova pri Sebe. Večné peklo neučil. Neučil ani krstenie dojčiat, ale hovoril: „Najskôr učte a potom krstíte.“

Cirkev však zaviedla nútený krst dojčiat a zachováva ho dodnes. Dojča nemá možnosť sa proti tomu brániť. To je proti Ježišovi Nazaretskému; je to manipulácia, duševné súženie bezbranných detí rodičmi v poverení cirkvi.

Tým to však ešte zďaleka nekončí: Cirkev rozširuje dodnes pohanskú predstavu trestajúceho Boha, ktorý potrestá večným zatratením tých ľudí, ktorí nenasledujú kňazskú kastu. Tým dodnes spôsobuje nespočetne mnohým ľuďom strach a hrôzu, podkopáva ich duševné zdravie a odcudzuje ich Bohu. To je hriech proti Svätému Duchu.

Zo všetkých týchto duševných zaťažení, ktoré cirkev spôsobuje ľuďom, vznikajú mnohé duševné choroby, okrem iných takzvané ekleziogénne (cirkevným dogmatizmom spôsobené) neurózy. Pretože je tým postihnutých tak veľa ľudí, vyplýva z toho aj stav dnešného sveta.

Tvorba komplexov viny sexuálne nepriateľskej cirkvi

Cirkev spôsobuje ľuďom obrovské komplexy viny tým, že im stále znovu hrozí vinou a večným zatratením. Potom sa opovažuje tvrdiť, že ona môže tieto hriechy prostredníctvom kňazov odpustiť, ktoré však, samozrejme, vôbec odpustiť nemôže. (Biblia tu bola vedome manipulovaná: V skutočnosti si majú ľudia navzájom odpúšťať hriechy v modlitbe Otčenáš - to je ešte správne zaznamenané: „... ako aj my odpúšťame svojim vinníkom“.) Sprostredkúva sa tu dojem: „Vy ste všetci hriešnici a dostanete sa dokonca do pekla, ak sa nepodriadite našim ceremóniám“ – to je duševné vydieranie. Keby to robil štát alebo nejaký spolok, potom by sa ihneď zasiahlo a bolo by povedané: To je duševný teror. Tiež sexuálna nepriateľnosť cirkvi vedie k závažným problémom v spoločnosti, predovšetkým u kňazov. Nútený celibát nemá žiaden biblický základ, je to teda čisto cirkevná tradícia a k tomu neprirodzený stav, prejav cirkevnej sexuálnej nepriateľskosti. Vychádza z toho často pedofília a z nej vyplývajúce hrozné zločiny.

Deti a mladiství sú otrokmi pedofilných kňazov

Napriek všetkým ubezpečovaniam a rečiam, sú sexuálne zločiny v radoch klerikálov ešte stále neobjasnené. Stále znovu sa deti a mladiství stávajú otrokmi pedofilných kňazov. Ďesaťročia boli pedofilní kňazi krytí cirkvou a prekladani z jednej farnosti do ďalšej. Aj toto je hriech proti Svätému Duchu, pretože nielenže robí z mladých ľudí duševne traumatizovaných, ale ich ešte aj odcudzuje Bohu. Nespočetne mnoho detí z detských domovov, ktoré boli v katolíckych zariadeniach týrané, zneužívané a nútené k práci, nedostalo dodnes žiadne odškodnenie.

Falošný „Svätý Otec“ v Ríme

Ježiš bol jednoduchým skromným človekom, ktorý vo všetkom vzdával úctu Bohu.

Jeho údajní nasledovníci sa po všetky doby obklopovali všetkým možným prepychom, pre ktorý musel národ krváčať. Udržiavajú kult osobnosti a nechávajú sa uctievať ako „Svätý Otec“, napriek tomu, že Ježiš povedal: „Nenechajte sa nazývať otcom“, a: „Len jeden je svätý, váš Otec v nebesiach“. My oslovujeme tohto Otca v *Otčenáši* jednoducho ako „Otec“, Jeho údajného zástupcu na Zemi však máme oslovovať ako „Vaša svätosť“. Je ten vrchný kňaz rímskej cirkvi zaodetý do pohanských šiat azda viac ako Boh?

Ježiš nechcel kňazskú kastu

Ježiš nedosadil kňazov a nezriadil ani cirkev. On ľuďom priblížil vnútorné náboženstvo srdca, lebo: „Ríša Božia je vo vnútri vo vás!“

Cirkev však urobila z pozitívnych náznakov skorého kresťanstva hladký protiklad toho, čo Ježiš chcel: hierarchicky vybudovanú kňazskú cirkev s rituálmi, nádobami, ošatením a zvykmi, ktoré všetky dokázateľne pochádzajú z pohanstva. Cirkev viazala a viaže ľudí na

vonkajšie pohanské rituály, ako uctievanie svätých, púte, rituálne slúženie omše, svätenú vodu, sakrálné ceremónie a drží ich tým uväznených vo vonkajšom náboženstve.

Cirkev - nepriateľská k ženám a deťom

Ježiš sa vždy zasadzoval za ženy a za ich rovnoprávnosť.

Cirkev však utláča ženy od jej vzniku a označuje ich ako ľudí druhej triedy, nechala ich v období upaľovania čarodejníc trýzniť vyberanými metódami mučenia a ukrutne popravovať. Z nemanželských detí kňazov sa stali cirkevní otroci. Dodnes nie sú ženy v cirkvi rovnoprávne. Deti, ktoré vzniknú zo zväzku s kňazmi, sa odnímu svojim otcom a sú odbavené len s minimálnymi alimentami.

Zrada na zvieratách

Ježiš miloval zvieratá. Keď a postil v púšti, priblížili sa k nemu a spriali sa s Ním. Prví kresťania žili prevažne vegetariánsky a vylučovali zo svojich obcí okrem vojakov aj poľovníkov.

Cirkev zvieratám dodnes upiera dušu a ospravedľňuje dodnes mnohonásobné trýznenie zvierat pri pokusoch, masovom chove a poľovaní. Cirkevným učením založená podstatná ľahostajnosť, áno opovrhovanie prírodou a zvieratami, má podstatný podiel na dnešnom bezhraničnom brutálnom vykorisťovaní prírody na celej Zemi. Koniec koncov, tu má svoje korene aj klimatická katastrofa.

Napriek týmto všetkým jasným protirečeniam sa cirkev doteraz označuje ako „kresťanská“.

Toto je škandál, ktorý viac nechceme znášať. Koniec s cirkevným nálepkovým podvodom!

My sme slobodní kresťania, ktorí zastupujú Krista Reči na hore. Cítíme sa spojení a zaviazaní Kristovi, ktorý žil ako Ježiš Nazaretský medzi nami. Nikto nemusí robiť z pôvodného učenia Nazaretského smerniu pre svoj život. Ale kto sa nazýva „kresťanský“, ten by nemal ustavične konať opak toho, čo učil a chcel Ježiš, ten veľký učiteľ slobody.

Predstavme si: Jeden z našich predkov vyvinul jedinečný produkt najvyššej kvality a priniesol ho na trh. Tento produkt mal najskôr veľké uznanie medzi spotrebiteľmi a vysoko si ho vážili. Avšak potom prišiel produktový pirát a vytvoril pod menom nášho predka menejcenný produkt, ktorý teraz nesie to isté meno, ale je bezcenný, áno po krátkom použití dokonca ľuďom škodí. Ako by sme reagovali?

Jednoducho by sme sa prizerali – alebo by sme sa pokúsili upozorniť našich spolublížnych na podvod, na pirátstvo produktu a nálepkový podvod a varovať ich?

**"Freie Christen für den Christus der Bergpredigt
in allen Kulturen weltweit" (Slobodní kresťania pre Krista Reči na hore vo všetkých
kultúrach na celom svete)**

Pramene:

Karlheinz Deschner, Kriminalgeschichte des Christentums (doteraz devät' zväzkov)
Karlheinz Deschner, Ein Jahrhundert Heilsgeschichte, tiež:
Die Politik der Päpste im 20. Jahrhundert Karlheinz Deschner, Opus Diaboli
Horst Herrmann, Kirchenfürsten
Horst Herrmann, Passion der Grausamkeit
J.R. Grigulevic, Ketzer-Hexen-Inquisitoren
Hubertus Mynarek, Die neue Inquisition
Hubertus Mynarek, Herren und Knechte der Kirche
Matthias Holzbauer, Der Steinadler und sein Schwefelgeruch
Matthias Holzbauer, Verfolgte Gottsucher
Matthias Holzbauer und Gert Hetzel, Des Satans alte Kleider
Peter de Rosa, Gottes erste Diener
Curzio Maltese, Scheinheilige Geschäfte – die Finanzen des Vatikans
Carsten Frerk, Finanzen und Vermögen der Kirche
Vladmir Dedijer, Jasenovac – das jugoslawische Auschwitz und der Vatikan
Wer sitzt auf dem Stuhl Petri?, Band 1-3, Verlag Das Wort
Wynfrith Noll, Wenn Frommsein krank macht
Ernst Klee, „Die SA Jesu Christi“
Neuner und Roos, Der Glaube der Kirche
Carl Anders Skriver, Der Verrat der Kirchen an den Tieren
Elinor Burket und Frank Bruni, Das Buch der Schande – Kinder und sexueller Missbrauch in der katholischen Kirche

Aby sme to ešte raz zopakovali, žalobcovia neupierajú katolíckej cirkvi jej katolicizmus alebo meno katolícka. Ide o to, aby sa viac nenazývala „kresťanskou“.

Žalobcovia by možno nemali žiadne pohnútky k tomu, aby sa bližšie zaoberali nekresťanským učením a skutkami katolicizmu, keby k tomu neboli nútení prostredníctvom neslýchaného zajatia svojej osoby na základe krstu a kategorického odmietania cirkvi pustiť z jej pazúrov nútene pokrstených kojencov.

Označovanie ako kresťanský v spojitosti s katolíckou cirkvou je opovážlivý nálepkový podvod. Nespočetne mnoho ľudí bolo a je týmto zákerným podvodom klamaných o pravých učeniach a motívoch katolicizmu. To platí aj pre dôverčivých rodičov žalobcov, ktorí cirkvi zverili svoje deti v dôvere, že budú vychovávané v Duchu Ježiša, toho Krista. Žalobcovia a všetci tí, ktorí konajú Božiu Vôľu, sa proti tomu bránia a hovoria, že na toto zákerné zajatie a odmietanie spätne odvolať krst kojencov, sa zneužíva meno Krista.

V hospodárskej oblasti, do ktorej sa katolícky koncern právne zaraďuje na základe svojho preveľkého miliardového majetku, sa tiež nepripúšťa, napríklad, že podnik obchoduje s nápojmi, ktoré obsahujú alkohol s nálepkou „dobré pre zdravie“ alebo „nealkoholické“. Postupuje sa tu proti etiketovému podvodu a kvôli nebezpečenstvu pre ľudí, by to mohol byť dokonca prípad pre štátneho prokurátora.

A keby niekto povedal - katolícka cirkev existuje už dlho – musí byť teda od Boha, potom by sa mu muselo odpovedať: Keď niečo také, ako mnohé podvody cirkvi tak dlho existuje, musí to byť od Satana, lebo všetci, ktorí sa usilovali o pravé kresťanstvo, či proroci, osvietení muži a ženy, prakresťanské spoločenstvá a v neposlednom rade Ježiš, ten Kristus, boli cirkevnými mocnármi očierňovaní, diskriminovaní, poškodení na cti a mnohí z nich aj

zavraždení. To sú diela cirkvi – až do dnešného dňa.

Biskupi katolíckej cirkvi nemajú právo vystupovať pre alebo v mene Ježiša, toho Krista. Sú dosadení pápežom a sú povinní ho poslúchať. Pápež je zase dosadený biskupmi. S Ježišom, tým Kristom, nemá pápež nič spoločné, nie je Kristom ani dosadený („Nemáte sa nazývať Rabbi“, „Len jeden je vaším Otcom, váš Otec v nebesiach“), ani nekoná Vôľu Božiu alebo vôľu Jeho Syna, Krista.

Naproti tomu sú žalobcovia a všetci tí, ktorí konajú Vôľu Božiu, zákonnými potomkami Ježiša, pretože to On tak stanovil vo Svojej zmluve, Novej zmluve: „Kto je Mojím bratom, Mojou sestrou - tí, ktorí konajú Vôľu Môjho Otca v nebesiach“.

Žalobcovia sú Božími poslami na Zemi a usilujú sa na Zemi o výsostný princíp:

Konaj vždy spoľahlivo a čestne až po svoj chladný hrob
a neodkloň sa ani o piad' z Božích ciest.

Preto obžalujú odvrátenie sa katolicizmu od učenia Ježiša, toho Krista, a žalujú cirkev predovšetkým za zneužitie Jeho Mena.

Pre Prakrešťanov alebo pravých kresťanov platí princíp „spájaj a bud'“. Pre katolícku cirkev platí „rozdeľ, viaž a panuj“.

Žalobcovia sú predstavitelia spoločenstva viery *Das Universelle Leben Aller Kulturen Weltweit (Univerzálny život všetkých kultúr na celom svete)* a hovoria tým za milióny Prakrešťanov na celom svete. Zastupujú uznané náboženské spoločenstvo a tým sú postavení na roveň predstaviteľom katolíckej inštitúcie. Avšak je tu jeden rozdiel vo vzťahu k Ježišovi, tomu Kristovi: Žalobcovia a všetci, ktorí konajú Božiu vôľu, sú zákonnými zástupcami Ježiša, pretože nešliapali nohami tisícročia po Božom učení a učení Jeho Syna, Krista. Ako zákonní nasledovníci Ježiša sú povolaní k tomu, aby chránili Jeho meno pred zneužívaním a zosmiešňovaním skrze katolicizmus.

Každý zo žalobcov je tiež sám bezprostredne postihnutý, pretože je proti svojej vôli inštitúciou nie len na celý život, ale večne zajatý na základe krstu, ktorý sa udial bez jeho vôle, za ktorý sa cirkev výlučne odvoláva na Ježiša, Krista. Toto je vo veľkom protiklade s učením Ježiša a predstavuje zákerné zneužitie mena toho, pre ktorého rehabilitáciu nastúpili cestu žalobcovia v tejto inkarnácii: Ježiša Krista.

Potupu, byť zajatí proti svojej vôli v registri a mocenskej oblasti inštitúcie charakteru katolíckej cirkvi, nebudú na sebe znášať ani žalobcovia ani všetci tí, ktorí konajú Božiu vôľu, obzvlášť však nenechajú túto potupu na Ježišovi, Kristovi, ktorého meno sa aj pre tento účel zneužíva.

Bližšie k nútenému krstu:

Obžalovaná strana získava svojich členov prostredníctvom vynúteného aktu, teda cez krst kojencov bez vôle, ako je to ustanovené v Can.96 Kódexu kanonického práva(C.I.C.):

"Skrze krst je človek začlenený do Kristovej cirkvi..." Krst sa koná v kojeneckom veku. Katolícki rodičia žijú vo viere, že novonarodené dieťa je zaťažené škvrnou dedičného hriechu, od ktorej môže byť oslobodené jedine krstom.

Doslovne to v dnešnom platnom Katechizme Katolíckej cirkvi znamená:

"Pretože deti prichádzajú na svet s padlou a s dedičným hriechom poškvrnenou ľudskou prírodou, potrebujú aj ony znovunarodenie v krste, aby boli oslobodené od moci temnoty a uvedené do ríše slobody Božích detí, do ktorej sú povolani všetci ľudia... Cirkev a rodičia by dieťaťu odopierali neoceniteľnú milosť stať sa Božím dieťaťom, keby ho už čoskoro po pôrode nedali pokrstiť." (Katechizmus, Tz 1250 - nemecké vydanie)

A v kódexe Kanonického práva sa píše v Can.867 - § 1:

"Rodičia sú povinní postarať sa o to, aby ich deti boli v priebehu prvých týždňov pokrstené; podľa možnosti čo najskôr po narodení, áno, dokonca už predtým sa majú obrátiť na kňaza, aby pre svoje dieťa vyprosili sviatosť a aby boli zodpovedne na to pripravení."

V prípade, že je dieťa v smrteľnom nebezpečenstve, má sa krst udiať dokonca proti vôli rodičov. Can.868, § 2 C.I.C. k tomuto ustanovuje:

"V smrteľnom nebezpečenstve je povolené pokrstiť dieťa katolíkov, dokonca aj nekatolíkov, aj proti vôli jeho rodičov."

Väčšina katolíckych rodičov sa skláňa pred týmto výrokom a nechávajú svoje deti pokrstiť čo najskôr, väčšinou pár týždňov po pôrode. Podľa vládnucej mienky k tomu stačí ich právo na výchovu, aj keď krst podľa katolíckeho učenia viaže pokrsteného k cirkvi nevymazateľným spôsobom. Katolícky katechizmus k tomu hovorí nasledovné:

"Stanúc sa členom cirkvi, nepatrí pokrstený viac sebe samému, ale tomu, ktorý pre nás zomrel a bol vzkriesený. Preto sa má v spoločenstve cirkvi podriaďovať iným, slúžiť im a poslúchať predstavených cirkvi, podriaďovať sa im, uznať ich a vysoko si ich vážiť." (Katechizmus, Tz 1269)

Začlenenie krstenca do katolíckej cirkvi je neodvolateľné(porovnaj aj s Campenhausen, Hdb. d.Staatskirchenrechts der Bundesrepublik Deutschland, 2. Aufl., Berlin 1994, S.759 f), preto cirkev odmieta vymazať z registra pokrstených aj tých, ktorí vystúpili z cirkvi.

II. Legitímácia žalobcov

1. Napriek cirkevnému prenasledovaniu všetkých prakresťanských hnutí, ktoré sa odvolávali bezprostredne na Ježiša Nazaretského a odmietali cirkevné prekrútenie jeho učenia, od Markionitov cez Katarov a Bohumilov až po Waldensovcov a Krstiteľov, vzniklo v dnešnej dobe znovu jedno prakresťanské hnutie. Jeho učenie nepozostáva z dogiem, ceremónií a hierarchií, ako ich zvestuje a praktikuje cirkev; základom tohto učenia je Reč na hore Ježiša Nazaretského. Je to viera, ktorá vedie k uskutočneniu Reči na hore a Desatoro Božích prikázaní vo všednom dni - podľa pricipov rovnosti, slobody, jednoty, bratskosti a z toho vyplývajúcej spravodlivosti.

Medzičasom sa Prakresťanstvo dneška stalo celosvetovým hnutím. Nepozná žiadne pevné členstvo; len kvôli právnym vzťahom sa v jednotlivých krajinách stanovili právni zástupcovia, ktorí nesú meno spoločenstva, organizujú stretnutia a rozširujú literatúru. Nositeľ celého spoločenstva viery je v Nemecku sídliaci spolok „Das Universelle Leben Aller Kulturen Weltweit e.V.(Univerzálny Život všetkých kultúr na celom svete ako zaregistrovaný

spolok)“. Žalobcovia 1), 3), 4), 5) a 6) sú členmi predstavenstva tohto spolku a vo výnimočnej miere reprezentanti Prakrešťanov.

2. V mene slobody kresťanov, ktorí nasledujú slobodné učenie Ježiša Nazaretského, sa žalobcovia obracajú proti vyššie opísanému nútenému verbovaniu ľudí za členov rímsko-katolíckej organizácie. Žalobcovia sami na sebe zažívajú, že obvinená strana dokonca odmieta tých, ktorí vystúpili z jej radov, vyškrtnúť z cirkevných kníh. Cirkevná organizácia zatína pazúry do duší bývalých členov cez dokumenty, čo je pre žalobcov ďalším dôvodom, aby kritizovali nekresťanský postoj obžalovanej strany.

Toto zajatie sa nedeje len jednorázovým núteným aktom krstu kojencov, ale pôsobí vzápätí následne počas celého života, pretože vystúpenie z cirkvi ukončuje podľa názoru obvinenej strany len vonkajšie členstvo v cirkvi (v Nemecku, pozn.pr.), (Art.2 Abs.3 BayKirchStG). Spôsobilosť k odovzdaniu vyhlásenia o vystúpení sa riadi podľa "Reichsgesetz über die religiöse Kindererziehung v.15.7.1921 (RGBl, S.939, 1263)", ktoré dieťaťu prideliuje po dovŕšení 14. roku života rozhodnutie o jeho náboženskej príslušnosti (§ 5 Satz 1). V Bavorsku platí na základe Art.137 Abs.1 BV namiesto 14. roku života dovŕšený 18. rok života.

Vystúpenie z radov cirkvi by si vyžadovalo právnický akt sily, ktorý už od začiatku mnohých mladistvých odrádza od toho, aby si tento krok vážne zaumienili a vykonali: Počas mnohých rokov im bola približovaná viera pri vyučovaní náboženstva s doplnením vo výnimočných poučeniach k prvému prijímaniu a k birmovaniu, že vystúpenie z cirkvi sa považuje za "smrteľný hriech".

Už zanedbanie takzvanej nedeľnej pobožnosti sa považuje za "ťažký hriech" (por. Katechismus, Tz 2181).

O to viac to platí pre konečné odvrátenie sa od katolíckej cirkvi vystúpením z nej. V jednom vyhlásení Nemeckých diecéznych biskupov sa k tomu píše:

"Keď teda katolík ohlásí vystúpenie z cirkvi - z akýchkoľvek dôvodov - potom to predstavuje ťažké prehrešenie sa proti cirkevnému spoločenstvu." (Vyhlásenie diecéznych biskupov Dezember 1969 zit.nach von Campenhausen, a.a.O., S.761)

Vyhlásenie biskupov, v ktorom sa hovorí o "ťažkom prehrešení", sa napája na definíciu smrteľného hriechu ako "ťažkého prehrešku" (por. Katechismus, Tz 1857: "Smrteľný hriech je taký hriech, ktorého predmetom je svetská matéria...")

Podľa učenia katolíckej cirkvi toto vedie k "večnej smrti v pekle", ako to Katolícky katechizmus výslovne definuje v prípade ťažkého hriechu.

Nútenie ku krstu a násilné držanie získaných členov skrze hrozby večnými pekelnými útrapami protirečí slobodomyselnému Duchu Ježiša, toho Krista, ktorý povedal: „Najskôr učte, a len potom krstíte.“ Nútený krst protirečí, okrem toho, aj náboženskej slobode, podľa Art.4 GG, Art.9 EMRK, ktorý zahŕňa slobodnú voľbu náboženstva, ktorá sa mechanizmom krstu kojencov a neskoršieho hrozenia trestami za hriechy v prípade vystúpenia mimoriadne sťažuje, príp. vylučuje. A nakoniec s núteným krstom spojené duchovné znásilnenie kojencov protirečí ľudskej dôstojnosti i.S.v. Art.1 Abs.1 GG.

To, že sa doteraz nikto na tom nepohoršuje a postihnutí sa nechajú odbiť tým, že sa nedospelého krstenca predsa konali jeho rodičia, pramení len z toho, že sme si zvykli na tento

stredoveký systém a na hrozné posolstvo hrozby v rámci dlhej tradície. V skutočnosti sa jedná o tradíciu odporujúcu ľudským právam, proti ktorej sa slobodní kresťania stavajú, podobne ako sa slobodní občania svojho času postavili proti obchodovaniu s otrokmi a rasovej diskriminácii.

III. Žiadne cirkevné Internum

1. Zneužitie mena

Obžalovaná strana o sebe tvrdí, že je „jedno s Kristom“ (Katechizmus Katolíckej cirkvi, Ziff.795 - /preložené z nemčiny/), že je ako cirkev „telo Kristovo“ (Katechizmus, Ziff.805). Vodca obžalovanej strany o sebe tvrdí, že je „Zástupcom Krista“(Katechizmus, Ziff.882).

Naviac, je súdu známe, že sa obžalovaná strana označuje ako „kresťanská“ a odvoláva sa na Ježiša Nazaretského, kvôli čomu sa všeobecne na verejnosti hovorí o „kresťanskej cirkvi“.

2. Pôsobenie navonok

Ako taká pôsobí katolícka cirkev aj na verejnosti. K samozrejmosti katolíckej cirkvi patrí „verejnopropagačné poverenie“, tzv. „strážcovský úrad“, ktorý cirkev využíva k presadeniu „kresťanskej viery“ (porovnaj Schlaich, Der Öffentlichkeitsauftrag der Kirchen, in: Handbuch des Staatskirchenrechts, Bd.2, 2. Aufl., 1995, S.131 ff, 157). Obžalovaná strana využíva svoje verejnopropagačné poverenie predovšetkým prostredníctvom zborníkov.

V novej ústave spolkovej krajiny Brandenburgsko z 20.8.1992 dostalo toto verejnopropagačné poverenie v čl.38 dokonca jej výslovné uznanie. Naviac sa toto poverenie dostalo do cirkevných zmlúv, napr. v Dolnosaskej cirkevnej dohode (1955) a v cirkevných zmluvách Schleswig-Holsteinska (1957), Hessenska (1960) a Porýnia -Pfalcska (1962) (porovnaj Schlaich, a.a.O., S.131). Ústava slobodného štátu Sasko (1992) hovorí v čl.109 o „význame cirkví...“ pre upevnenie náboženských a mravných predpokladov ľudského života.

Pokiaľ sa katolícka cirkev považuje za oprávnenú „sprevádzať a posudzovať verejný život z pohľadu náboženstva“ (Jeand'heur/Korioth, Grundzüge des Staatskirchenrechts, 1999, Rdnr.64), koná ako korporácia verejného práva výsostne navonok (porovnaj. Schlaich, a.a.O., S.161). Pokiaľ sa toto konanie dotkne práv tretej strany, sú oprávnené štátne súdy (porovnaj. Korioth in Maunz-Dürig, Rdnr.52 zu Art.140). Toto platí tak pre cirkevné vyhlásenia o tretej strane, ako aj pre nárokovanie si cirkvi na štátne úkony, ktorými je tretia strana poškodená.

IV. Porušenie náboženskej slobody žalobcov

V takýchto nevýhodách môžu ležať obmedzenia základných práv v rozsahu ochrany náboženskej slobody podľa čl.4 GG Nemeckej ústavy.

1. Pôsobenie základných práv ako tretej strany

V rozsudkoch a literatúre pretrváva zhoda, že zásahy do základných práv sa môžu udiať nielen finálne - nariadením a násilím, ale aj nepriamo – fakticky (porovnaj. napr. Cremer, a.a.O., S.150, Pieroth/Schlink, Grundrechte, 22.Aufl., 2006, Rdnr.238 ff). Takéto nepriamo

zásahy sa nemusia realizovať len prostredníctvom štátu, napríklad cez štátne varovania pred určitými produktmi alebo štátne subvencovanie určitých činností, ale aj prostredníctvom štátom zvýhodnených prirodzených alebo právnických osôb, ktoré tým voči spolukonkurentom dosiahnu výhody v súťažení. To, že aj v tejto oblasti môžu hrať úlohu základné právne pozície ako predpoklad ochranných práv, to je medzičasom nesporné. Základné práva platia v neštátnej oblasti (nech je to už výlučne medzi privátnymi aktérmi alebo medzi privátnymi a verejno-právnymi korporáciami) vo forme „nepriameho pôsobenia tretej strany“ (Pieroth/Schlink, a.a.O., Rdnr. 181; Cremer, a.a.O., S.456 ff). Dôsledkom toho je, že dochádza k „viacpólovým konšteláciám poškodenia“ porovnaj (Cremer, a.a.O., S.161; Wolfgang Roth, *Faktische Eingriffe in Freiheit und Eigentum*, 1994, S.298 ff). Aby sa nechala preveriť ochrana základných práv a právo preveriť oprávnenosť poškodení alebo obmedzení sa v takých prípadoch nenasmeruje len proti štátu, ktorý poškodenie umožňuje, ale aj voči samému privátnemu alebo verejno-právnemu poškodzovateľovi. Podľa toho, či sa poškodenie deje privátne-právne alebo verejno-právne, koná sa potom ochrana základných práv pred civilnými súdmi alebo pred správny súdmi. V každom prípade ide o preverenie faktických zásahov do základných práv z neštátnej strany.

Pritom sa význam nepriameho účinkovania tretej strany vidí predovšetkým v tom, „že to pomáha chrániť slobodu a rovnosť aj v podmienkach modernej vysoko-komplexnej priemyselnej spoločnosti.“ Tieto totiž predpokladajú ... stav faktickej symetrie, v ktorej má každý občan rovnaké šance sledovania a uplatňovania svojich záujmov. Táto faktická symetria je dnes často odstraňovaná a poškodzovaná nie len mocou štátu, ale aj prostredníctvom vykonávania privátnej, hospodárskej a sociálnej moci.“ (Pieroth/Schlink, a.a.O., Rdnr.183)

2. Slobodu poškodzujúca prevaha cirkví

Takéto ohrozenie spočíva vo vzťahu medzi veľkocirkvami a novými náboženskými hnutiami v tom, že sa cirkvám na úkor iných náboženských spoločenstiev a ich prívržencov priznávajú mnohonásobné privilégia, a že sa im poskytujú vysoké subvencie. Pôsobivý prehľad týchto privilégií a opatrení podporovania sa nachádza u Czermaka, *Religions- und Weltanschauungsrecht*, 2007, S.23 f.:

- „Štát udržiava početné kresťanské *teologické fakulty* ako miesta vzdelania nielen pre učiteľov náboženstva, ale aj pre *kňazov*. Financuje ich peniazmi z daní *všetkých* občanov a bohato ich zariaďuje (§ 17 I 4) ... Najmä v Bavorsku majú takzvané *Konkordátne katedry* (pôvodne) slúžiť kresťanskému ovplyvňovaniu študentov na výchovno-vedeckých fakultách, aj napriek tomu, že ľudové školy podľa BVerfG (1975) práve nesmú byť razené kresťanskou vierou, napriek ich zavádzajúcemu označeniu ‚Kresťanské spoločné školy‘, ale nanajvýš kultúrno-kresťanským akcentom (§ 17 I 5).“

- „...“ Štát financuje celú *vojenskú duchovnú správu* ako aj *väzenskú a policajnú duchovnú správu*. Vojenská duchovná správa (§ 17 II 1, 2) sa ešte dopĺňa prostredníctvom *života znaleckého vyučovania* (§ 17 II 2 d), ktoré sa udeľuje vojenským kňazom na základe kresťanskej viery so zvolením štátu.“

- „...“ Niektoré spolkové krajiny, obzvlášť Bavorsko, vykonávajú *dezidiert kresťanskú školskú politiku* (§ 13 III, IV). Dokonca štát a komúny používajú *symbol kríža*, súhrn kresťanskej viery, aby ním zdobili nielen školy a izby v nemocniciach a tým oblasti spoločensko-verejného významu, ale dokonca aj súdne siene a radničné siene, áno dokonca parlament – miesta výlučne verejnej moci (§ 10 V 3).“

- „Štát vypláca mzdy z peňazí daňových poplatníkov aj inak veriacim a biskupom bez

náboženstva, *správcom domov a iným duchovným* (§ 15 III 1 b). Veľkoryso podporuje *cirkevné dni* a aj samotné *kňazské semináre* podporuje, napriek tomu, že nemá finančné prostriedky, zo všeobecných daňových daňových ziskov.“ (Rdnr.47)

- *Praktický rozsah štátnych subvencií pre cirkev* je vo svojej dimenzii všeobecne neznámy ... Subvencie sú ako časť financovania cirkví pod zreteľom nepriamych peňažných subvencií (zrieknutie sa príjmov štátu) dokonca význačnejšie ako výnosy z cirkevnej dane. Prostriedky na podporu cirkevných sociálnych zariadení tu *nie sú zohľadnené*... Čo sa týka veľkosti obnosov: Ide približne (údaje z 1999-2001) o financovanie vyučovania náboženstva (1,342 Mrd. €), štátnych teologických fakúlt a iných cirkevných vzdelávacích miest (600 Mill. €, najnižší odhad), vojenská duchovná správa (27 Mill. €), policajná a väzenská duchovná správa, o vyplácanie miezd biskupom a iným duchovným, o cirkevné dni, cirkevné stavebné náklady, prídavky na stavanie každého druhu (až po kňazský seminár), výhody na poplatkoch, výkony na starostlivosť o pamiatky, vzdelávanie dospelých (zvlášť akadémie), práca s mládežou, rozhlas (bezplatné vysielanie, tretieho), súdne pokuty, ABM- opatrenia, zahraničná práca (kultúra, rozvojová pomoc, misia). Spolu za rok 2000 to bolo použitie priamych štátnych prostriedkov v hodnote 8,3 Mrd. € a štátnych zrieknutí sa príjmov na daniach v hodnote 10 Mrd. €. K tomu patrí aj odpustenie daní následkom plného odpísania cirkevnej dane z daní z príjmu vo výške nie menej ako 2,6 Mrd. € ročne príp. 3,75 Mrd. € v roku 2004. Tieto sumy však v každom prípade nepripadajú cirkvi, ale prípadnú platcom cirkevnej dane, ktorí sú pritom subvenciovaní ostatnými povinnými daňovníkmi.“
- „Štát nehľadiac na svoj ešte stále nezaplatený záväzok odlúčenia všetkých 1919 pozostávajúcich historických štátnych výkonov vrátane nových spolkových krajín právno-zmluvne prišli nové časovo neobmedzené finančné záväzky v plnosti (§ 15 III 3 e).“

„Mnohé náboženské menšiny sa *paušálne označujú* ako "sekty" v protiklade k vedeckým výsledkom sú štátnymi orgánmi kritizované a znevýhodňované. Samotne voči tomu o niečo triezvejšia konečná správa príslušnej *Enquête-komisie* nemeckého parlamentu (1998) nevenovala nijakú pozornosť cirkevným výnimočným hnutiam ako Opus Dei, ktorého totalitný charakter a veľký vplyv je najlepšie preskúmaný.“ (Rdnr.51) „...“ „Od 70-tich rokov stáli takzvané sekty, ako boli opovržlivo nazývané menšie, ale hlavne cudzorodé náboženské spoločenstvá, v strede verejného záujmu. Hovorilo sa (a často nesprávne) o ‚mládežníckych náboženstvách‘ alebo ‚mládežníckych sektách‘, aj o nových náboženských hnutiach. V správach a filmoch bol, aj na základe vymyslených príbehov, úspešne budovaný paušálny dojem, že veľká časť týchto zoskupení pracuje s ľudsky opovrhujúcimi metódami psychoteroru, systematicky znevažuje deti za účelom indoktrinácie, zabraňuje tým, čo chcú vystúpiť hrozbami pred vystúpením, vykonáva hospodárske alebo sexuálne vykorisťovanie a ďalšie iné, takže to vyznievalo, že spoločnosť je ohrozovaná. Už neoverené a neoprávnené tvrdenie, že niekto prislúcha k nejakej ‚sekte‘, mohlo viesť k zničeniu jeho existencie a štátne orgány a cirkevní ‚poverení pre sekty‘ rozduchávali verejnú mienku prostredníctvom *verejných varovaní*... *Poverení pre sekty* veľkých cirkví, najmä tej evanjelickej, začali so svojou vplyvnou činnosťou v čase, keď sa prudko zvýšili výstupy z cirkvi a cirkvi pociťovali práve kvôli ich vlastnej vnútornej erózii ‚sekty‘ ako konkurenciu. Prostredníctvom ich intenzívnej práce na verejnosti sa im podarilo sprostredkovať médiám, politike, vzdelávacím zariadeniam a aj súdom ich pohľad na problém (Rdnr.206)

Všetko toto vedie u náboženských menšín, teda aj u *Freien Christen für den Christus der Bergpredigt aller Kulturen weltweit* (*Slobodných kresťanov pre Krista Reči na hore vo všetkých kultúrach celosvetovo*) a u ich prívržencov, teda žalobcov, k poškodeniu ich náboženskej slobody v zmysle čl. 4 GG nemeckej ústavy. To, že sú voči katolíckej cirkvi a jej členom ťažko znevýhodnení, je zrejme očividné na základe vyššie opísaných štátnych dotácií. Aj v pluralisticky založenom štáte základného práva sa katolícka cirkev stala faktorom moci

v politike a v spoločnosti a stala sa mienkovým vodcom vzhľadom na zaobchádzanie s náboženskými menšinami, ktoré sú medzičasom paušálne abkvalifikované ako „sekty“ na základe dlhoročného ťaženia a kampane cirkevných poverencov pre sekty. Zatiaľ čo štát podporuje cirkevný rozvoj prepychu a moci na verejných podujatiach, ako napr. na cirkevných dňoch peniazmi z daní, majú prívrženci náboženskej menšiny ťažkosti dostať povolenie čo i len na malý informačný stánok. Zatiaľ čo štát katolíckej cirkvi pridáva bezhraničné daňové privilégiá, musia sa náboženské menšiny držať finančne nad vodou pomocou darovaných príspevkov a majú ťažkosti, aby ich náboženské snahy boli vôbec uznané ako verejnoprospešné.

3. Ďalšie dôvody oprávnenia žaloby

Či sú obmedzenia náboženskej slobody zákonné alebo protizákonné, nie sú len obmedzeniami základných práv, ale porušeniami základných práv; záleží – ako pri každom obmedzení základných práv - na ich legitímácii. Ak sú katolíckej cirkvi na úkor iných náboženských spoločností a ich prívržencov pridelené privilégiá alebo poskytnuté subvencie, pretože sa považuje za kresťanskú, v skutočnosti taká ale nie je, potom táto legitímácia chýba. Štátne poskytovanie cirkevných privilégií a s tým spojené nerovnaké zaobchádzanie na úkor iných náboženských spoločností, sa potom deje bez pôvodného rozhodujúceho vecného dôvodu a je tak prečinom proti zásade rovnakého zaobchádzania podľa čl.3 GG nemeckej ústavy. Protizákonnosť sa však neprisudzuje len štátu, ale aj cirkvi, keď si úskočne získa prístup k týmto privilegiám cez nepravdivé údaje, tým že výslovne tvrdí alebo mlčiac sprostredkúva dojem, že je kresťanská, aj napriek tomu, že v skutočnosti takou nie je.

Je to podobné ako obdarovaný podnikateľ, ktorý poruší základné práva tretej strany alebo podnikateľ, ktorý obdrží štátnu podporu a pri využívaní tejto podpory obmedzuje živnostenské možnosti konkurentov. Toto porušenie sa nedeje až pri konkrétnom opatrení obdarovaného alebo podporeného, ale už cez akt obdarovania príp. podpory (Cremer, Freiheitsgrundrechte, 2003, S.164 u.166). Ak si s obdarovaný príp. podporený nadobudne obdarovanie príp. podporu úskokom, nie je protizákonný len akt obdarovania príp. podpory, ale je protizákonné aj zvrchované konanie obdarovaného príp. privátno-právne užívanie podporeného voči tretej strane, pretože neexistuje jeden z predpokladov, ktoré umožňujú jeho zvrchované príp. súkromno-právne konanie. Ochranné právo tretej strany - postihnutého - sa potom nezameriava len proti obdarúvajúcejmu príp. podporujúcejmu štátu, ale aj bezprostredne proti obdarovanej príp. podporenej strane.

A keď hrozí konkrétne nebezpečenstvo, že budú takéto obdarovania príp. podpory poškodzujúce základné práva udeľované stále znovu príp. úskokom nadobudnuté, potom to otvára možnosť, podľa čl. 19 Ods.4 GG i.V.m. § 40 VwGO, uplatniť preventívnu právnu ochranu v zmysle žaloby ukončenia (porovnaj. Kopp/Schenke, VwGO, 13.Aufl., Vorbem., § 40, Rdnr.34).

4. Nálepkový podvod vedie k porušeniu práva

4.1 S menom „kresťanská“ si katolícka cirkev získala nielen možnosť odovzdávať „kresťanské“ úsudky o spoločnosti a politike, o inak veriacich alebo ateistoch, ale aj možnosť prijať to, čo štát a spoločnosť priznáva v takzvanom kresťanskom západnom svete len cirkvi: výnimočne vysoké štátne subvencie, výnimočnú spoločenskú reputáciu, výnimočne inštitucionalizované práva spolupôsobenia v štátno-verejnej oblasti, ako napr. verejno-právne rozhlasové zariadenia, etické rady, pri pripomienkovaní zákonov, štátnych uvítaniach atď. Pre toto všetko je prívlastok „kresťanská“ a odvolávanie sa na Ježiša Nazaretského základom legitímácie. Cirkev sa prezentuje ako reprezentantka „kresťanstva“, ktoré sa v takzvanom kresťanskom západnom svete považuje ešte stále za výnimočne hodné podpory. Ak by

obžalovaná strana nebola „kresťanským“ náboženským spoločenstvom, nedostávala by ani zďaleka sebemenšiu štátnu podporu prostredníctvom finančných prostriedkov, žiadne daňové oslobodenie, politické a spoločenské privilégiá. Domnienka, že sa jedná o „kresťanskú cirkev“ je samozrejším predpokladom toho, že obžalovaná strana dostávala a dostáva politickú a spoločenskú podporu, ktorá jej v Nemecku zabezpečuje reálnu náboženskú a svetonázorovú mocenskú prevahu.

4.2 Ako bolo objasnené na začiatku odôvodnenia žaloby, nazýva sa katolícka cirkev neoprávnene „kresťanskou“ a neoprávnene sa odvoláva na Ježiša Nazaretského.

Čo je „kresťanské“ a či sa niekto môže odvolávať na Ježiša Nazaretského, je otázka, ktorú môžu pravdivo zodpovedať jednoduché hodnotiace prvky. Základným hodnotiacim prvkom je učenie Ježiša Nazaretského.

Určite existujú spôsoby konania a učenia náboženských spoločenstiev, u ktorých sa dá dohadovať o tom, či ešte zodpovedajú učeniu Ježiša Nazaretského alebo nie. V takých prípadoch by sa jednalo o hodnotenia v rámci zastúpiteľného tolerančného posúdenia. Skutkovým tvrdením sa hodnotenie v každom prípade stáva vtedy, ak leží „mimo zastúpiteľného tolerančného rámca posúdenia“ (vgl. Wenzel, Das Recht der Wort- und Bildberichterstattung, 5.Aufl., Kap.4, Rdnr.78).

To je tenoto prípad: Opísané spôsoby konania a učenie obžalovanej strany nemá očividne s učením Nazaretského viac nič spoločné, ale stojí s ním v diametrálnom protiklade. Preto je tvrdenie cirkvi, že je „kresťanskou“ a že sa právom odvoláva na Ježiša Nazaretského nepravdivým tvrdením.

Pretože toto tvrdenie buď výslovne alebo mlčiac permanentne formuluje a tým úskočne nadobúda vyššie opísané štátne výhody cez náboženských konkurentov, aj žalobcov, trpia títo masívnymi ujмами, môžu teda požadovať vyvrátenie tohto nepravdivého tvrdenia.

V. Porušenie práv osobnosti Ježiša Nazaretského

1. Ochrana životného obrazu

Podľa rozsudku Spolkového súdneho dvora pôsobí ochrana základných ľudských práv človeka aj po jeho smrti, pretože ľudské osobnostné hodnoty pretrvávajú aj po smrti človeka, napriek tomu, že smrťou stratil právnu spôsobilosť. Toto platí výnimočne pri zachovaní hodnotového poriadku ústavy, ktorého "ochrana ľudskej dôstojnosti nenecháva spoznať časové obmedzenia pre život človeka" (porovnaj v jednotlivom BGHZ 50,136 ff, ako aj BGHZ 107, 391; ferner Palandt, Rdnr.179 a).

Po tomto rozsudku patrí k všeobecnej ochrane osobnosti aj ochrana životného obrazu tak, že sú proti hrubým prekrúcaniam tohto obrazu práva upustenia dané aj postmortal.

Vykonanie tejto ochrany osobnosti sa dostane síce v prvej línii zomrelému z čias počas života povolania. Po rozsudku Spolkového súdneho dvora sa však berie ohľad ešte navyše "na blízkych príbuzných zomrelého, ktorí často sami trpia potupovaním zomrelého člena rodiny" (porovnaj BGHZ 50,140, kde BGH nechal okruh oprávnených pozorovateľov výslovne otvorený.)

Nie je určené ani časové ohraničenie pre uplatnenie ochrany osobnosti zomrelých. Rozhodujúce je, "že oprávnený pozorovateľ môže preukázať dostatočnú potrebu právnej ochrany", ktorá "vymizne do tej miery, v akej spomienka na zomrelého vybledne". (a.a.O., S.140)

2. V prípade Ježiša Nazaretského z toho vyplýva nasledovné:

2.1 Časové ohraničenie v zmysle ako to opísal BGH dodnes nenastalo: Ježiš Kristus sa považuje za zakladateľa kresťanstva, ako darca mena "kresťanský západný svet" a všetkých, ktorí sa nazývajú kresťanskí teda najmä cirkvi a časti politických strán. Nedá sa teda istotne hovoriť o tom, že v jeho prípade "by spomienka na zomrelého vybledla". Tým pokračuje ochrana jeho životného obrazu.

2.2 Uplatnenie tejto ochrany nezaničí ani na tom, že "sa nedá nájsť blízky príbuzný" v obvyklom zmysle, teda telesný príbuzný. Ratio vlastnosti príbuzných, ktoré uzatvára Spolkový súdny dvor, pozostáva z napojenia na zisťovanie "oprávnených pozorovateľov" na blízkosť k ochraňovanej osobnosti a vlastný záujem uplatňujúceho ochranu. Tento záujem sa normálne vyskytuje u telesných príbuzných. Je to ale akceptovateľné aj u ľudí, ktorí si ochraňujúcu osobnosť vybrali za príklad svojho celého životného správania sa. Pri uplatňovaní ochrany osobnosti u Ježiša Nazaretského je to dokonca výnimočne pochopiteľné, pretože on považoval duchovnú spätosť, ako je známe, za oveľa dôležitejšiu, ako príbuzenskú väzbu. Chcem znovu pripomenúť jeho reakciu, keď ho hľadali jeho matka a bratia: "Kto je moja matka a môj brat? A pozrel sa na tých, ktorí sedeli v kruhu okolo neho a povedal: 'Pozrite, to je moja matka a to sú moji bratia! Kto koná Božiu Vôľu, ten je mojím bratom a mojou sestrou a mojou matkou?'" (Mt.3,31 ff)

2.3 Toto duchovné príbuzenstvo ako predpoklad na uplatnenie ochrany osobnosti Ježiša po smrti zaručuje tiež, že toto oprávnenie žaloby neprirastie každému v zmysle populárnej žaloby, kto sa jednoducho odvoláva na Ježiša Nazaretského. Rozhodujúce je, že sa jedná o niekoho, kto dokázateľne verí v učenie, ktoré zodpovedá učeniu Nazaretského a dokázateľne sa usiluje toto učenie vo všednom dni uskutočňovať.

2.4 V zhode so žalobcami.

Riadia sa „Vyznaním viery a života Prakresťanov v Univerzálnom živote“, ktoré je podľa § 2 Abs.2 časťou ustanovenia nositeľského spolku spoločenstva viery(**príloha 2**). Tento nadväzuje na všetky podstatné body Ježišovho učenia, ako je vyššie stručne uvedené, a vylučuje všetko to, čo veľkocirkvi v priebehu tisícročí príp. storočí vyvinuli ako dogmy a obrady, ktoré sú v protiklade s Ježišovým učením. Toto zosúladenie je prístupné sudcovskému preskúmaniu prostredníctvom porovnania textu medzi najdôležitejšími zásadami učenia Ježiša Nazaretského a textom prakresťanského vyznania viery.

Žalobcovia v učenie *Prakresťanov v Univerzálnom živote* nielen veria, ale dali si za úlohu už dlhé roky podľa toho žiť a pomáhať pri rozširovaní týchto učení.

Žalobcovia a všetci, ktorí konajú Božiu Vôľu sú preto legitimovaní, aby uplatnili postmortálnu ochranu osobnosti Ježiša Nazaretského, ktorý je ich vzorom.

V tomto zmysle sa bránia voči masívnemu falšovaniu učení a životného obrazu veľkého učiteľa ľudstva Ježiša Nazaretského. Obžalovaná strana prevrátila Jeho božské učenie do absolútneho protikladu. Predovšetkým bola sfalšovaná Reč na hore, príp. tak spochybnená, že

viac vo všednom dni ľudí nehrá žiadnu úlohu, ale sa považuje za nerealizovateľnú utópiu. Tým bolo sfalšované centrálné poslanstvo kresťanstva. Zlaté pravidlo „Čo sám nechceš, aby robili tebe, to nerob ani ty nikomu inému,“ bolo prakticky odstránené, v prospech vojny všetkých proti všetkým, ktorá viedla k dnešnej civilizácii, ktorá dnes stojí nad priepasťou a pochybuje o Bohu, ktorého cirkev opísala ako trestajúceho Boha. Z radostného poslanstva Ježiša Nazaretského sa stalo poslanstvo hrozby satanského pôvodu.

Aký je desivý nálepkový podvod, ktorý obžalovaná strana vykonáva prostredníctvom učenia Ježiša Nazaretského, nech zdôrazní niekoľko analógových príkladov: Ako by to bolo,

- keby sa o Dalai Lamovi hovorilo, že vyzval k ozbrojenému odporu proti všetkým, ktorí nezdieľajú jeho vieru?

- keby sa tvrdilo o Nelsonovi Mandelovi, že vyzval celé čierne obyvateľstvo jeho krajiny k tomu, aby vyvraždili všetkých bielych – so zvolaním „Boh to chce!“?

- keby sa tvrdilo o Martinovi Lutherovi Kingovi, že vyzval k tomu, aby boli zotročení všetci bieli Američania, ktorí sa nepodriadia jeho vôli tým, že nechajú seba a svoje deti násilne pokrstiť Voodoo-kňazmi?

-keby sa o Willy Brandtovi hovorilo, že vyhlásil, že zmierenie s ostatnými národmi je závažná chyba?

Keby sa katolíckej cirkvi povolilo, aby sa nazývala „kresťanskou“, príp. aby sa odvolávala na „Ježiša Krista“, a tým by sa teda vymazali jej činy v dejinách, nebolo by to podobné ako keby sa pri mene Adolfa Hitlera myslelo len na diaľnice, jeho zločiny by sa ale potlačili? Pritom sú zločiny cirkvi v dejinách dokonca ešte horšie ako tie Hitlerove, Francove a Mussoliniho dohromady – zločineckých diktátorov, ktorým cirkev slúžila ako prisluhovačka, ako už tak často v dejinách. A po miliónovom krviprelievaní vo vojne boli dokonca mnohí zločinci vybavení novou identitou s pomocou Vatikánu, prevezení do cudzích krajín a tým unikli právnomu stíhaniu pred riadnym súdom. Praví kresťania pripravujú cesty Kristovi Božiemu a nie zločineckým fašistom.

To je len niekoľko príkladov a analógií, aby bol zdôraznený rozsah nálepkového podvodu s označením „kresťanská“, škandalózneho podvodu, ktorý sa až do dnešného dňa vykonáva s učením Ježiša Nazaretského. To všetko je podvodné klamanie ľudí cez cieľené desinformácie. To je satanský „trik“ protihráča Božieho.

U Dalai Lamu, u Nelsona Mandelu, u Martina Luthera Kinga a u Willyho Brandta by masívne znetvorenie ich životného obrazu a obrazu osobností vyvolalo všeobecné rozhorčenie. U Ježiša, toho Krista, to spoločnosť ľahostajne pripúšťa. Prečo?

Žalobcovia, reprezentanti Prakresťanov dneška, to viac nechcú dopustiť a preto žiadajú ukončenie v zmysle predloženej žaloby.

Dr. Sailer
právnik

Dr. Hetzel
právnik

Download: [Žaloba Vatikánska cirkev.pdf](#) [109 KB]

[Top](#)

[Verzia na vytlačenie](#)